Dvije stare lipe, koje kao višestoljetni simbol Vrepca ukrašavaju trg kod "škole" - umiru.

Presudila im je neodgovornost "zimske službe" koja je pod njihova stoljetna stabla deponirala sipinu - mješavinu pijeska i soli za posipanje cesta (vidi članak: Zimsko održavanje puteva ili - moraju li stradati stoljetne lipe?). Nije uspjela ni intervencija pokrenuta još u siječnju nakon deponiranja prve količine sipine, pa je, možda baš zbog intervencije (!?), dopremljena nova zaliha i koja valjda čeka iduću sezonu.

Po običaju nitko se ne smatra odgovornim; nitko nije ni reagirao na gore spomenuti članak - niti oni koji su naručili slanu sipinu, niti oni koji su je dovezli i koliko pamtimo prvi puta deponirali pod lipe, a niti oni koji su ju koristili. Nitko se ne smatra odgovornim niti za uklanjanje viška sipine sa mjesta koje je stoljećima bilo mjesto okupljanja vrepčana.....

Lipe umiru. Još svega oko trećine krošanja odolijeva soli. Lišće preostalih dijelova krošnji žuti, vene i naočigled gubi životnu snagu. Lipe koje su gledale izgradnju šterne (1880.g.), bujale dok se gradila vrebačka škola (1804.g.) čiju sudbinu sada slijede, a vjerojatno pamte i ranija vremena, odlaze tiho, bez mnogo nade da će se iduće godine pomladiti.

Tako nestaje još jedan vrebački kulturni spomenik; može li se kulturna javnost Grada Gospića pokrenuti i dati nadu u spas vrebačkih lipa?